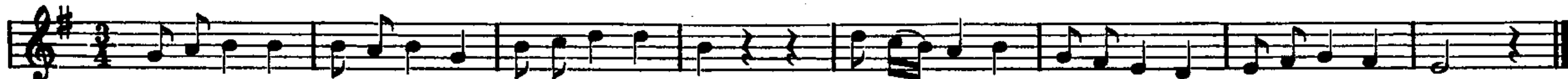

429. DĚVOKRÁDCE

802.

Z Branek od Uvalašského Meziříčí. Lip. I. 134. Zp. I. 25. II. 376

Přes pole-čko, ga-la-ne-čko, namluvať je - du, le - si já ta ne-dosta-nu, já ta u-kra - dnu.

Přes polečko, galanečko,
namluvať jedú;
lesi já ta nedostanu,
já ta ukradnu.

Netřeba ti, můj synečku,
netřeba ti krasť,
šak ty možeš mej maměnce
dobré slovo dať.

Už sem já tej tvej maměnce
dobré slovo dal,
a tebe sem, galanečko,
předce nedostal.

803.

Z Nové Usi

Ple-uo dí-vča, ple-uo len, ej, ple-uo dí-vča, ple-uo len, ej, ne-da - le - ko od hu - men.

Pleuo dívča, pleuo len,
ej, pleuo dívča, pleuo len,
ej, nedaleko od humen.

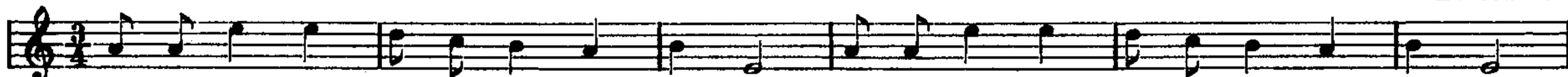
Dopleuo sa k nechrašči,
chceu ju šohaj ukrasti.

Nekradni mia, šohaj, sám,
dondi večer s ludma k nám.

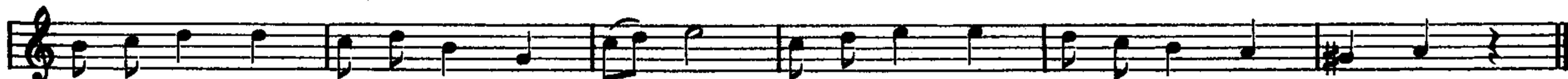
430. KRÁTKÁ LÁSKA

804.

Ze Slaviče

Přes ten Sla - vič či - stá vo - da te - če, mo - ja mi - lá pře - ža - lo - stně pla - če.

Jak já ne - mám smu - tna za - pla - ka - ti, mi - lo - val mě, stro - jí mě ne - cha - ti.

Přes ten Slavič čistá voda teče,
moja milá přežalostně plače.
Jak já nemám smutna zaplakati?
Miloval mě, strojí mě nechatí.

Miloval mě, ale ne na dlúze;
zpomenu si na jiného brze,

zpomenu si na svého synečka,
on k nám přišel, nemluvil slovečka.

On k nám přišel a nechtěl odjíti,
on si myslil, že budu prositi.
A já bych tě černým đásom dala,
než bych já tě, synečku, prosila.

»Rozpomeň se, má panenke, na to,
že je láska dražší nežli zlato.«
Já sem si to dávno rozpomněla,
na tebe sem, synku, zapomněla.

431. NESPANÍ

805. (*Nápěv 220 [456]*)

Od Příbora

Přiletěltě slaviček
na mynařův dvoreček.

Vesele si zazpíval,

až Aničku zavolal.

Nězpívej tak, slavičku,
ať nezbudiž Aničku.

Tři noci už nespala,
na mileho čekala.

432. SMUTNÉ NOVINY

806. (*Nápěv 222 [458]*)

Přišly mně tej noci
přesmutné noviny,
že mého milého
fojtaši zabili.

Když ste ho zabili,
zabijte nás oba,
dajte nás pochovat
do jednoho hroba.

Do jednoho hroba,
do jednej truhličky,
aby neplakaly
vážanské děvečky.